Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26215
Copyright: Admont, Benediktinerstift

dignū sup ponunt dū fallis querelis non racione uocē sē
rēpm. ſ; uirtutū manu significant. Vocem suā ducē cohibē
q nmmnū hī q̄ post se erantē ppl̄os habere conantur ne
loqui puerla nunc audeant. ⁊ auctoritatū firmamē pondere
⁊ uirtute racionis. Quē lingua suo guttur adherret. q̄a ⁊si puer
la loqui libera uoce non audent. mtū tamē apud se orgus.
cuncta que contra ueriā fidē pponere falsa moliunt. Hēc q̄ d̄ repo
rum sequenta tribulatione deprehensa reminiscens ecclā deplorat
dicēs. Quando pcebam ad portā ciuitatis ⁊ mplata parabat
cathedrā m̄. iudebant me iuuenes ⁊ abscondebant. ⁊ senes
assurgentes stabant. principes cessabant loqui. et digitū sup
ponebat ori suo. Vocē suā cohibebant duces. ⁊ lingua eōr gut
tur suo adherebat d e si apte dicat. Cū pdicant m̄ uoce publica
licent. omis me q̄ uerum non sunt subiectus erpauit. Illo nāq; tem
pore cum sēa ecclā aduersitate pmitur. prauis quibq; pdicatō
bus licentia locutionis datur. Qd̄ longe ante ieremias mouens
ait. Si ⁊ lamie mudauerint mammā. lactauerunt catulos suos.
Quid nāq; lamias n̄ berrucosas appellat. humanā quidē faciē. ſ;
beluina pimpietatē corda gestantes. Qui tunc mammā mutat
quando errorē suum libere predicat. tunc catulos lactant. q̄a
male sequaces parvulos animas dū pūla insinuant ad impie
tatem mutando confirmat. Et q ⁊ i t ⁊ r. d uri audiens bea
tificat me ⁊ oculus uidens testimonium reddebat m̄. Dū bea
tificat se audientib̄ sibiq; testimonium reddi audentibus
fatetur. beatus iob qualis in sermone qualis mope fuerit osten
ditur. Neq; enim aut mope iam perfectus est cui adhuc lingue
punctas grauiant. aut in sermone laudabilis qui hoc qd̄ loq̄
tur ope non ostendit. Et q̄ beatus iob amicos suos increpa
tionibus exercitus utraq; se habuisse perhibet. se se ⁊ audientī
bus q audentibus ueneratione fuisse manifestat. Qd̄ si adhuc